

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 10 maja 1961 r.

w sprawie ryczałtów na pokrycie kosztów przejazdu lekarzy między zakładami społecznymi służby zdrowia i zakładami pomocy społecznej.

Na podstawie § 4 ust. 8 i 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyków oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 74, poz. 376) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu lekarza między zakładami społecznymi służby zdrowia i zakładami pomocy społecznej, zwany dalej „ryczałtem”, stanowi iloczyn otrzymany z przemnożenia kosztu jednorazowego przejazdu przez przeciętną liczbę przejazdów w miesiącu.

§ 2. 1. Przez koszt jednorazowego przejazdu rozumie się koszt przejazdu z zakładu społecznego służby zdrowia (zakładu pomocy społecznej), w którym lekarz był zatrudniony bezpośrednio przed dojazdem do zakładu dokonującego wypłaty ryczałtu.

2. Jeżeli zakład społeczny służby zdrowia (zakład pomocy społecznej), do którego lekarz dojeżdża, jest jego ostatnim miejscem zatrudnienia w danym dniu, koszt jednorazowego przejazdu obejmuje ponadto koszt przejazdu z tego zakładu do miejsca podstawowego zatrudnienia lekarza bądź też do miejsca jego zamieszkania, jeżeli jest ono bliżej położone.

§ 3. 1. Przy obliczaniu kosztów jednorazowego przejazdu bierze się za podstawę ceny biletów przejazdów publicznymi środkami lokomocji (z wyłączeniem dorożek samochodowych), które w danych warunkach lokalnych zapewniają najmniejszą stratę czasu i podjęcie pracy w godzinach określonych rozkładem zajęć, a jednocześnie są najtansze.

2. Jeżeli na środki lokomocji o których mowa w ust. 1, możliwe jest nabycie miesięcznych biletów pracowniczych, ryczałt nie może przekraczać kosztu wykupienia tych biletów

§ 4. Przy obliczaniu kosztu jednorazowego przejazdu lekarza specjalisty, korzystającego z własnego samochodu, może być wzięta za podstawę stawka za 1 km przebiegu, ustalona w zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 24 lipca 1958 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek należności za

przejazdy w celach służbowych środkami komunikacji stanowiącymi własność pracownika (Monitor Polski Nr 60, poz. 342) jeżeli:

- 1) istniejący na danym terenie rozkład jazdy publicznych środków komunikacji naręza lekarza na znaczną stratę czasu oraz
- 2) wydatek, spowodowany wypłatą tak obliczonego ryczałtu zostanie zrównoważony przez ograniczenie dotychczasowych wydatków z tytułu zwrotu kosztów przejazdu chorych do lekarzy specjalistów.

§ 5. Kierownik właściwego do spraw zdrowia i opieki społecznej organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej może w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach zezwolić na obliczenie w sposób określony w § 4, kosztów przejazdu lekarzy nie będących specjalistami.

§ 6. 1. Wysokość ryczałtu zatwierdza właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat miejski) rady narodowej, właściwej ze względu na położenie zakładu dokonującego wypłaty.

2. W odniesieniu do lekarzy zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych objętych budżetem centralnym Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej wysokość ryczałtu zatwierdza Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 7. 1. Ryczałt wypłaca się miesięcznie z dołu.

2. Ryczałt nie przysługuje lekarzowi, jeżeli został mu zapewniony bezpłatny środek lokomocji.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 8 listopada 1954 r. w sprawie ryczałtów na pokrycie kosztów przejazdu lekarzy między zakładami społecznymi służby zdrowia (Monitor Polski Nr 106, poz. 1415).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *R. Barański*